

[Kim Behnke]

Når fru Lilli Gyldenkilde tager spørgsmålet om konkurrenceforvridningen op, vil fru Lilli Gyldenkilde kunne læse i bemærkningerne til det beslutningsforslag, som Fremskridtspartiet fremsatte i november 1991, og som var til behandling i januar måned, at der netop er et stort afsnit om spørgsmålet om konkurrenceforvridning. Selvfølgelig opstår der konkurrenceforvridning, men fru Lilli Gyldenkilde og resten af Folketingets medlemmer skal være opmærksomme på, at de øvrige punkter på Folketingets dagsorden i dag ud over forslagene vedrørende erhvervszoner også resulterer i konkurrenceforvridning. Ethvert lovforslag, der bliver vedtaget, resulterer i konkurrenceforvridning af den ene eller anden art.

Men i de sidste 30 år har vi haft den situation, at de forslag på erhvervsområdet, som Folketinget har vedtaget, fortrinsvis har resulteret i negativ konkurrenceforvridning, fordi hele erhvervslivet har fået det dårligere. Nu gennemfører vi – i første omgang som et forsøg, der gælder frem til år 2000 – nogle positive konkurrenceforvridninger, forstået på den måde, at man starter en proces, som vil skabe flere arbejdspladser osv. Man får sat en positiv proces i gang, og da disse erhvervszoner er åbne for etablering fra alle virksomheder, herunder også virksomheder fra udlandet, er det konkurrenceforvridende element temmelig begrænset i den sidste ende.

Men i denne forbindelse glemmer fru Lilli Gyldenkilde jo også, at hvis det endelig skal være, medfører mange af de forslag, som Folketinget også i denne samling har vedtaget – f.eks. om større kommunalt engagement for erhvervslivet – i endnu højere grad konkurrenceforvridning i og med, at man kan bruge skattepenge til dumping på markedet. Det er ikke tilfældet her.

På spørgsmålet om, hvordan EF vil reagere, når disse lovforslag skal til ratifikation, kan vi kun sige, at EF-Kommissionen tidligere har taget stilling til erhvervszoner i Irland, England, Holland, Belgien og Grækenland, og at man snart skal vurdere et projekt, som er undervejs i Luxembourg. I alle tilfælde har der været tale om godkendelse fra EF under forudsætning af, at erhvervszonerne bliver lokaliseret på steder, som er særlig hårdt ramt af arbejdsløshed. Det er derfor, at der i forligsteksten tales om Bornholms Amt, Storstrøms Amt og Nordjyllands

Amt, som desværre er de steder i landet, hvor arbejdsløsheden er størst, og derfor er der ingen tvivl om, at forslagene vil kunne blive ratificeret af EF.

Når vi vedtager love i Folketinget, står der som regel til sidst i lovteksten, at loven træder i kraft den og den dato eller i forbindelse med offentliggørelsen i Lovtidende osv. Men det står der ikke her; der står, at ministeren fastsætter ikrafttrædelsestidspunktet, for ikrafttrædelsestidspunktet for disse love vil være afhængigt af, hvornår der kommer svar fra EF.

Hvis vi ser på indholdet af lovene, om de vil være i strid med konkurrencebestemmelserne i EF, fremgår det tydeligt af et bilag, vi fik i Erhvervsudvalget, at man har sammenlignet med de engelske ordninger. De forskellige punkter, de lempelser, administrative forenklinger osv., som vi har valgt at tilføje erhvervszonerne i Danmark, er meget lig med forholdene i England, og her er der altså tale om 30 erhvervszoner og 6 frihavne, som alle sammen er blevet godkendt af EF. Så vi forventer ingen som helst problemer i retning af, at EF skulle modsætte sig det, og særlig med henblik på den kedelige beskæftigelsesudvikling i de tre områder vil man vel også fra EF's side være interesseret i at sætte en proces i gang, så vi kan få skabt noget mere beskæftigelse.

Og endelig til allersidst: Formålet med forslagene – og især det, vi taler om lige i øjeblikket – er ikke at genere nogle lønmodtagere og nogle virksomheder. Meningen er tværtimod, at man i fællesskab tager en diskussion ude på virksomheden om arbejdsmiljøreglerne osv., hvis man kan lokalisere et problem, og først i det øjeblik der foreligger en underskrevet aftale mellem lønmodtager og arbejdsgiver, som er blevet godkendt i Arbejdsministeriet, bliver dispensationen givet. Man går med både livrem og seler, og derfor kan jeg sige både til SF og til Socialdemokratiet: Der er ingen grund til at male med den sorte kost og gøre det til den mørke middelalder, det er ingenlunde tilfældet. Hvis man ser på forslagene med god vilje og ønsket om at prøve at sætte en ny proces i gang, prøve noget nyt her i landet, er der heller ingen grund til at male fanden på væggen i det omfang, som har været tilfældet under debatten i dag.

Forslagene skal ses som et forsøg på at gøre, som man har gjort i en række andre EF-lande,